

Minneord ved Samuel Steinmanns bortgang

ved forsvarsminister Ine Eriksen Søreide

Kjære venner og familie av Samuel Steinmann,

Takk for at jeg får være sammen med dere i dag.

Vi har tatt farvel med en usedvanlig mann.

Hele Norge har tatt farvel med en mann som berørte oss med sine sterke fortellinger.

Han bar vitnemål om en mørk periode i vår nære historie.

På fredag markerer vi at det er 70 år siden Norge vant tilbake friheten. Vi markerer slutten på andre verdenskrig. Vi minnes alle ofrene for Holocaust.

Samuel Steinmann var spesielt invitert til å være med og markere 8. mai, frigjøringsdagen, på Akershus festning.

Så kom beskjeden om at han var syk og måtte melde avbud. På mandag sist uke sendte jeg ham derfor et brev.

Jeg takket ham for hans utrettelig engasjement for å fortelle om uretten og lidelsene som jødene måtte gjennomgå. Men jeg takket ham også for at han uttrykte håp for fremtiden.

Den 8. mai vil en stol stå tom.

Det hvilte et spesielt ansvar på Steinmann.

Han ble den siste gjenlevende av de norske jødene som ble deportert med Donau og fikk kjenne dødsleirenes brutalitet på kroppen.

Steinmann trosset de vonde minnene.

Vi takker ham i dag for at han evnet og orket å dele sin sterke beretning. En historie Norge og verden trenger å høre. Må høre.

Demokrati får vi ikke ved å stemme hvert fjerde år.

Demokrati handler like mye om å dele fortellinger om det som ligger demokratiet aller fjernest.

Steinmann hjalp oss å forstå. Han styrket vår egen vaksomhet for lignende trekk i vår egen samtid. Han reiste et vern mot at det kan skje igjen.

Vår historie er så uendelig mye mer enn tall og statistikk, slag og hendelser.

Historien er først og fremst enkeltmennesker, ansikter, de personlige fortellingene.

Samuel Steinmann har delt sin historie. For det er vi ham dypt takknemlig.

Vi har tatt farvel med en usedvanlig mann. Men han har sørget for at vi aldri tar farvel med historien hans.